

door deze guichelaars aangewend om hunne ligtge-
loovige landslieden te bedriegen, en hoe zij alle
krachten inspannen om hun eenige verligting toete-
brengen. Daar zij niets minder dan kiesch zijn,
houden zij zoo lang aan met blazen, dat ik meer
dan eens den geneesheer met eene bemorste tronie
en borst den lijder heb zien verlaten. Hoe belach-
lijk dit een' European moge voorkomen, is het
nogthans, naar 't begrip der Indianen, zeer onbe-
taamlijk daar mede te spotten.

Wanneer een vriend, dien zij eene bijzondere
achting toedragen, gevaarlijk ziek is, nemen zij,
behalven tot het bovengemelde middel, hun toe-
vlucht tot nog jet buitensporigers; het welk in niets
minder bestaat, dan, zoo als zij voorgeven, in 't
verzwelgen van een bijl, een ijsbeitel, een groote
bajonet, mesfen of dergelijke dingen. In dit stuk
zijn ze zoo bijgeloovig dat zij de wanhopigste din-
gen doen' zullen om den dood te bevredigen, en
het leven hunner lijderen te rekken.

Bj zulke ongemeene gevallen rigten zij een be-
zweerdere huis op, dit bestaat uit vier lange staken
of dunne palen, welke zij diep in den grond ste-
ken, zoo dat dezelve een langwerpig vierkant uit-
maken van vier, vijf, zes of zeven voeten naar
mate zij 't noodig oordeelen. Deze palen worden
aan den top te samen gehegt, en digt omtoegen
met een tentdoek of met vellen, juist in de ge-
daante van eene kleene vierkante tent, uitgezonderd
dat 'er van boven geen opening is om 't licht
doortelaten. In 't midden van dit huis of van
die tent word de zieke nedergelegd, bij wien de
bezweerer of bezweerers zich terstond vervoege;
zom-